

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

تورا «جنوب» نامیدم

قلمرو ادبی:

جنوب: نماد «مقاومت و قیام»

قلمرو فکری:

ای سرزمین جنوب لبنان ، تو را به این دلیل «جنوب» گفتیم

ای که روای حسین را برداشت

قلمرو زبانی:

ردا : بالا پوش ، جبه

قلمرو ادبی: تلمیح به حماسه عاشورا

قلمرو فکری:

که ادامه دهنده آرمان های امام حسین (ع) هستی

و خورشید کربلا را در برداری

قلمرو ادبی:

استعاره : «خورشید کربلا » استعاره از امام حسین (ع)

قلمرو فکری:

و امام حسین (ع) روشنی بخش اهداف تو است

ای سرخ گل که فدآکاری پیشه کردی

قلمرو ادبی:

استعاره : «سرخ گل» استعاره از «امام موسی صدر»

قلمرو فکری:

ای امام موسی صدر ، که در راه رسیدن به اهداف بلند ، فدارکاری کرده ای

ای انقلاب زمین که با انقلاب آسمان بین

پیوند خود را ای

قلمرو زبانی:

بین: اعلی ، بالایی

قلمرو فکری:

ای امام موسی صدر ، که توانستی انقلاب زمینی (مبارزه با اشغالگران) رنگ بوی آسمانی (خدایی) ببخشی.

ای سر زمینی کزحتا ک

خوشه های کشدم می روید

قلمرو ادبی:

خوشه های گندم؛ نماد فراوانی نعمت و برکت

قلمرو فکری:

ای سرزمینی که خاکت سرشار از برکت و سرسبزی است

و پیامبران برمی خزیند

قلمرو فکری:

و این نشانه مقدس بودن سرزمین تو است که پیامبران از آن جا برخاسته اند.

تورا جنوب نایم

قلمرو فکری:

تو را به این دلیل جنوب نامیدم که

ای کشتی های صیادی که معتاومت پیش کرده اید

قلمرو ادبی:

تشخیص: کشتی های صیادی مقاومت بکنند / مجاز: تمام لبنان حتی کشتی ها مقاومت می کنند

قلمرو فکری:

ای کشتی هایی که در کمین دشمن هستید و مقاومت، پیشہ شماست

ای ماہی دیبا که معتاومت پیش کرده ای

قلمرو ادبی:

تشخیص: ماہی مقاومت کند

قلمرو فکری:

ای ماہی هایی که با مقاومت همگام هستید.

ای دفترهایی شعری که معتاومت پیش کرده اید

قلمرو ادبی:

تشخیص: دفتر های شعر مقاومت کند

قلمرو فکری:

ای دفترهایی شعری که رسم مقاومت را می دانید و پایداری می سرایید

ای روزهای عاشورا

قلمرو فکری:

ای روزهای عاشورایی (سرزمینی که همیشه شهدای زیادی را تقدیم می کنی).

تورا جنوب نایم

قلمرو فکری:

تو را به این دلیل جنوب صدا زدم که

تورآبها و خوشها

قلمره ادبی:

آب: نماد «پاکی و حیات» / خوشه: نماد «فراوانی نعمت و سرسبزی»

قلمره فکری:

تو مظهر حیات و باروری و برکت هستی

و ستاره غروب نامیدم

قلمره فکری:

تو مثل ستاره غروب، راهنمای مبارزه با اشغالگران هستی

تورا سپیده دمی داشت نارزاده شدن

قلمره زبانی:

سپیده دم: وندی-مرکب

قلمره ادبی:

سپیده دم: نماد امیدواری

قلمره فکری:

تو سپیده دم پیروزی بر اشغالگران هستی

و پیکری داشتی اق شهدادت نامیدم

قلمره فکری:

و تمام لبنان آماده فدا کردن جان خود هستند

تورانفتاب و شفقتی و تغییر نامیدم

قلمره فکری:

تو انقلابی به پا کردی بر خلاف باورهای غلطی که نباید با اشغالگران مبارزه کرد، و شگفتی ساز شدی و باورها را تغییر دادی

تورا پاک و پاکیزه و ارجمند و توان نامیدم

قلمره فکری:

تو ای سرزمهین مقدس، پاک و توانا هستی

تورا جنوب نامیدم

قلمره فکری:

تو را به این دلیل جنوب نامیدم که

ای چون سبزه برآمده از دفتر روزگاران

قلمره زبانی:

سبزه: وندی (سبز+ه) روزگاران: وندی (روز+گار+ان)

قلمره ادبی:

دفتر روزگاران: اضافه تشبیه‌ی / ای چون سبزه برآمده: تشبیه

قلمرو فکری:

تو در برابر سختی ها و مشکلات ، مانند سبزه زیبا و با طراوت هستی

ای سافر دیرین بروی خار و در

قلمرو زبانی:

دیرین : قدیمی ، کهن

قلمرو ادبی:

مسافر دیرین : استعاره از لبنان / استعاره : خار (رنج و سختی)

قلمرو فکری:

مقاومت و ظلم ستیزی تو سابقه ای طولانی دارد .

ای چون ستاره، فروزان

قلمرو ادبی:

چون ستاره: تشبیه . فروزان: وجه شب

قلمرو فکری:

ای سرزمینی که در مبارزه با اشغالگران همانند ستاره ای می درخشی و راهنمای مبارزان هستی

ای چون شمشیر، درخسان

قلمرو ادبی: تشبیه. درخسان: وجه شب

قلمرو فکری:

ای سرزمینی که چون شمشیر همیشه درخسان برآن هستی

بگذار بوسه زنیم بر شمشیری که دستان توست

قلمرو ادبی:

کنایه : «بوسه بر دست زدن» کنایه از «تشکر کردن»

قلمرو فکری:

تو قابل ستایش و تمجید هستی

بگذار گرد و حنک قدم هایت را بر کسیرم

قلمرو ادبی:

گرد و حنک قدم هایت را برگیریم: کنایه از «احترام گذاشتن»

قلمرو فکری:

من با احترام گذاشتن به تو ، تمام خستگی ها را از تن بیرون می کنم

ای سرور باران، و فصل،،

قلمرو ادبی:

باران : نماد طراوت و رویش / فصل : نماد تغییر و دگرگونی / مصراح استعاره از امام موسی صدر

قلمرو فکری:

تو برای ما رویش و طراوت می آوری و تو مرد تمام فصل ها (تغییرات) هستی

تُورا عَطْسِرِي نَامِيدَم كَه در غَنْجَه هَا خانَه دَارَد

قلمرو ادبی:

تشبیه (تو مشبه . عطر مشبه به)

قلمرو فکری:

تو عطری در میان غنچه ها هستی که فعلا ناشناخته ماندی

تُورا پَرْسْتُو نَامِيدَم

قلمرو ادبی:

تشبیه: تو مشبه . پرستو مشبه به / پرستو: نماد آزادی

قلمرو فکری:

تو همانند پرستوی مهاجری هستی که برای ما آزادی را بشارت می آورد

اَي سَرَور سَرَوران!

قلمرو فکری:

ای کسی که بزرگ همه هستی

اَي بَرْتَرِين حَمَاسَه!

قلمرو فکری:

ای کسی که برترین حماسه را خلق کردی (مقاومت در برابر اشغالگران)

دِيَاٰتَنِي نِيلَگُون اَسْت

كَه عَلَى آن رَامِي نَويَد

قلمرو ادبی:

تشبیه : دریا متنی نیلگون است

قلمرو فکری:

دریای حقیقت(آزادی) مثل متن آبی نیلوفری است که علی(ع) نویسنده آن است

**وَمَرِيمٌ هَرَشْبٌ، روئِي شَنْهٌ
بِانتَظَارِ مَهْدِيٍّ مِيْشِينَد**

قلمرو فکری:

و حضرت مریم هر شب ، روی شن های ساحل به انتظار حضرت مهدی می نشینند (زنان لبنان در انتظار عدالت هستند)

**وَكُلٌّ هَلَيِّ رَامِيْ چِينَد
كَه از انگشتَان شَهِيدَان مِيْ روينَد**

قلمرو ادبی:

استعاره مکنیه (انگشتان به خاک یا گلستانی تشبیه شده که از آن گل می روید)

قلمرو فکری :

و در انتظار گل هایی است که شهدا زمینه ساز ظهور آن هستند (زنان لبنان از ثمرة خون شهیدان بهره مند می شوند).

تاریخ روزی، روستایی کوچکی را
از روستایی جنوب به یاد خواهد آورد

قلمرو ادبی :

تشخیص: تاریخ چیزی را به یاد بیاورد

قلمرو فکری:

تاریخ همیشه نام روستایی کوچکی را به یاد خواهد داشت

که «معرکه» خانده می شود.

قلمرو ادبی :

ایهام: معرکه : (الف) میدان جنگ ب) نام روستا (روستای «معرکه» در جنوب لبنان ، زادگاه اجداد امام موسی صدر است)

قلمرو فکری:

که نام آن معرکه است.

روستایی که با «صدر» ش؛ با سینه اش
از شرافت حنک و کرامت انسان بودن دفاع کرد

قلمرو ادبی :

ایهام : صدر : (الف) امام موسی صدر ب) سینه

قلمرو فکری:

روستایی که با امام موسی صدر ، برای دفاع از شرافت سرزمین و انسانیت قیام کرد

سرورم! ای سرور آزادگان!

قلمرو فکری:

آقاییم ، ای سرور آزادگان

در زمانه سقوط ویرانی
جز تو، کسی نمانه است.

قلمرو فکری:

در زمانه ای که همه در برابر اشغالگران تسليم شده اند و به فکر خود هستند ، تنها تو هستی که پرجم مبارزه را برافراشته ای و نجات بخش ما هستی.

که در زمگی مانخل و عنب و تاکستان بگارد

قلمرو ادبی :

نخل و عنب و تاکستان: نماد سرسبزی و برکت و نعمت

قلمرو فکری:

این تو هستی که به ما زندگی می بخشی و امیدوارمان می سازی

جسز تو کسی نسانده است.

کسر تو!

کسر تو!

پس دلای امید و روشنایی را به روی مابگشای!

قلمرو ادبی:

استعاره: امید و روشنایی مانند خانه ای است که در دارد (می توان تشبيه هم در نظر گرفت «امید و روشنایی مانند دری هستند»)

قلمرو فکری:

پس همچنان به ما امید ببخش

«سمفونی پنجم جنوب » نزار قبانی (۱۹۲۳ - ۱۹۸۸)
(با کاهش و اندکی تغییر)

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی:

۱- به نمونه های زیر ، توجه کنید:

بر پایه تناسب (همبستگی)

بر پایه هم معنایی (ترادف)
دوستی
لطف
مهربانی
الفت

onkur

info

باغ
بلبل
گل
گلستان
پروانه

اکنون بر پایه نمونه های داده شده ، نمودارهای زیر را کامل کنید:

الف) تناسب	ب) ترادف	عفو	بهشت
لاله زار	کرامت	سخاوت	عطر سوسزی
جوانمردی	بخشنده		گل

۲- از میان موارد زیر ترکیب های وصفی و اضافی را جدا کنید؛ سپس هسته هر یک را مشخص نمایید.

ستاره غروب (ترکیب اضافی، هسته: ستاره) ، سرور آزادگان (ترکیب اضافی، هسته: سرور) ، مسافر دیرین (ترکیب و صفتی، هسته: مسافر) ، ماهی دریا (ترکیب اضافی، هسته: ماهی) ، برترین حمامه (ترکیب و صفتی، هسته: حمامه)

۳- در مصراع زیر ، نقش دستوری اجزای مشخص شده را بنویسید.

«پس ، درهای امید و روشنایی را به روی ما بگشای»

پس (قید) درهای امید و روشنایی کروه مفعولی، در هسته-امید؛ مضاف ایه-روشنایی؛ مضاف به مضاف ایه) روی (نمتم) ما (مضاف ایه) بگشای (صل)

قلمرو ادبی:

۱) مصراح های زیر را با توجه به آرایه های « تشخیص ، کنایه و تشبیه » بررسی کنید.

- ای چون سبزه برآمده از دفتر روزگاران (تشبیه: تو چون سبزه برآمده ای / روزگاران چون دفتر است)

- ای کشتی های صیادی که مقاومت پیشه کرده اید! (تخفیف)

- بگذار بوسه زنیم بر شمشیری که در دستان توست. (کنایه: بوسه زدن: قابل تایش بودن)

۲) کدام واژه مشخص شده ، «استعاره» به شمار می آید؟ مفهوم آن را بنویسید.

«ای مسافر دیرین بر روی خار و درد / ای چون ستاره ، فروزان» خار: استعاره از دور نجف و نجتی

۳) شاعر ، «باران ها» و «فصل ها» را در کدام مفاهیم نمادین به کار برده است؟

باران : نادراوت و سرزنش فصل ها : نادتغیر و گرگونی

۴) کاربرد مناسب شبکه معنایی، در شعر و نثر ، ضمن آن که به تداعی معانی کمک می کند ، سبب زیبایی و دلنشیینی سخن می شود و آرایه « مراعات تغیر » را پدید می آورد؛ مثال :

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری (سعدي)

از متن درس ، دو نمونه مراعات نظری بیابید. باران ، عطر ، غنچه کشتی ، ماهی ، دریا ، صیادی

قلمرو فکری :

۱) دریافت خود را از سروده زیر بنویسید:

« تو را جنوب نامیدم / / ای انقلاب آسمان بَرِین / پیوند خورده ای ». بـ انقلاب مردم لـبنان علـی اـشـاـگـرـانـ رـنـکـ وـ بـوـیـ خـدـایـ بـشـیدـی

۲) در سروده زیر :

« ای سرزمنی کز خاکت / خوشه های گندم می روید / و پیامبران بر می خیزند ». بـ لـبـنـان

الف) کدام سرزمنی مورد خطاب است؟ بـ لـبـنـان

ب) مقصود شاعر از مصراح های دوم و سوم چیست؟ اشاره به طبیعت و سرشی است که این سرزمنی ها وارنهایان کوئنک کندم از زمین سربر می آورد پـیـامـبـرـانـ نـیـزـایـنـ سـرـزـمـنـیـنـ بـرـاـنـگـیـختـهـ شـدـهـ اـمـدـ

۳) از متن درس ، مصراحی را معادل معنایی قسمت مشخص شده بیابید:

« تو را سپیده دمی در انتظار زاده شدن / و پیکری در اشتیاق شهادت نامیدم ». بـ اـسـرـخـ گـلـ کـهـ فـدـاـکـارـیـ پـیـشـکـردـیـ

۴) قباتی در این بخش از شعرش بر چه نکته ای تأکید دارد؟

« ای که ردای حسین بر دوش داری / و خورشید کربلا را در برداری ... ». بـ اـهـافـ حـسـيـنـ دـارـيـ وـلامـ حـسـيـنـ (ع)ـ رـاهـنـسـايـ توـاستـ

گنج حکمت

مزار شاعر

تیمور لنگ، گاه سوار بر ابی که گلایمی زرین داشت. سرگرم اندیشه های دور و داز خود. از میدان جنگ به کورستان می رفت و از اسب پیاده می شد و تنها در میان قبرهای کردش می پرداخت و هرگاه بر مزار یکی از نیاکان خود یا شاعری بزرگ، سرداری دلاور و دانشنی نمادار می گذشت، سرفروض می آورد و مزار اورامی بوسید.

تیمور، پس از آنکه شهر تو سرگشود، فرمان داد که از کشاد مردم آن دست بردارند؛ زیرا فردوسی، شاعر ایرانی، روگار خود را در آن به سر برده بود. آنچه تیمور بر سر مزار او شافت و چون جنبه ای اسرار آزمیز اورابه سوی فردوسی می کشید، خواست که قبرش را بگشایند:

«مزار شاعر غرق در گل بود».

تیمور در اندیشه شد که پس از مرگ، مزار کشوارشی چون او چگونه خواهد بود. پس، از راه قره قورم به سوی تاتار آنچاکه نیای بزرگش، چکنیز، دمعبدی آهنین آرمیده است - روی آورده.

دربار زائر نمادار که زانوب رزین زده و سرفروض آورده بود، سنگ بزرگی را که بر کورفلج چین نهاده بودند، برداشتند. ولی تیمور نگران برخود لرزید و روی گردانید:

«کور گتگر غرق در خون بود».

فرانسوای کوپه

قلمر و زبانی:

لیگام: دهن، افسار / زرین: طلایی / نیا: جد، پدر بزرگ / زائر: زیارت کننده /

قلمر و ادبی:

کنایه: سرفروض آوردن: احترام گذاشتن / دست برداشتن: ترک کردن، منصرف شدن / غرق چیزی بودن: سرشار از چیزی بودن / بر خود لرزیدن: ترس و اضطراب /

مفهوم: اعمال و رفتار انسان ها بازتاب دارند و به خودشان برمی گردند.

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

